

Vzpomínky na babičku

Vždy, když přivřu oči, vidím před sebou babičku, jak se na mě dívá a usmívá se. Když jsem byla malá, babička mi vždy předčítala pohádku před spaním, dala mi pusku na dobrou noc a já jsem měla pocit, že mi nic nechybí. Myslela jsem si, že tu babička bude celý můj život, prostě navždy. Jak jsem se ale mýlila! Zůstaly mi jenom krásné vzpomínky, které mě hřejí u srdíčka.

A právě jednu takovou vzpomínku bych si chtěla připomenout.

Byl krásný letní den, když jsem si řekla, že se zeptám babičky, jestli si zajdeme do lesa na houby. Babička ihned souhlasila a řekla jenom: „Dobrý nápad, Alenko, trochu pohybu by nám neuškodilo!“

Vzali jsme košík a šli jsme. V lese bylo ticho a do toho ticha si babička pobrukovala.

„Co si to zpíváš, babi?“ „Ale takovou moji vymyšlenou písničku.“ „A nechceš mi ji zazpívat?“ Dlouho jsem ji přesvědčovat nemusela.

„Já babička šťastná jsem, máme tady krásnou zem. Houby tady dobré máme, všechny je tu dobře známe. Osmažíme, osolíme a pak všechny spolu sníme...“

Líbilo se mi to. Začala jsem si taky pobrukovat a šly jsme dál do lesa. Košíky se rychle plnily a my jsme došly až na mýtinu.

„Mám s sebou dalekohled. Nechceš se podívat?“ zeptala se najednou babička. „Můžeme zkusit najít nějaké zvířátko, chceš?“ No, jak bych nechtěla!

„Počkej, musíme popojít, abychom dobře viděly,“ krotila babička moje jásání.

Zůstaly jsme u smrku, na kopci na kraji paseky, která přecházela v louku. Nečekaly jsme dlouho a na louce se objevily první srnky.

„Podívej, Alenko, tam na stromě jsou kulíšci,“ zašeptala babička. Stály jsme a pozorovaly všechno kolem sebe sotva deset minut, když jsme uslyšely divné zvuky z křoví.

„Chrrrr, chrro, chrrrry...“

Babička se podívala tím směrem, křoví se pohybovalo. Byla to divoká prasata. Raději jsme vylezly na strom. Babička mi pomohla do větví a odtud jsme je pozorovaly. Košíky zůstaly pod stromem.

Prasnice přišla až pod strom, košíky ji nezajímaly, chvilku postála a pak šla pryč. Měla jsem docela strach. Ještě chvíli jsme čekaly a pak rychle odcházely na druhou stranu, než kam se vydala prasata. Babička byla úplně klidná, aspoň se mi to zdálo a říkala něco o tom, že ta zvířátka jsou v lese doma.

Přišly jsme k domů, babička udělala obalované bedle a pak jsme čistily hříbky na sušení. Byla to super večeře.

Venku se setmělo a já jsem byla dost unavená. Babička mi přečetla pohádku, dala pusku na dobrou noc a šly jsme obě spát.

Možná se to všechno stalo ještě trochu jinak, je to už dávno..... ale já si to takto chci pamatovat. Mám svoje vzpomínky na babičku a jsou krásné.